

ПРЕС КЛИПИНГ

30. јун. – 1. јул 2012.

НАСЛОВИ

- Сутра састанак о "Железари Смедерево" (стр. 2)
- Несреће у наменској на светском просеку (стр. 2)
- Србија мора да штеди (стр. 6)
- У Србији од данас нови систем контроле уплата доприноса (стр. 8)
- Српски стандард, а статистика европска (стр. 9)
- "МУП да расподели летње униформе" (стр. 10)
- Одржан штрајк упозорења здравствених радника (стр. 11)
- Лекари незадовољни плаћањем по учинку (стр. 12)
- Обавезни прегледи: Здравље на часну реч (стр. 13)
- Плате и пензије на тихој ватри (стр. 15)
- Осам приоритета за нову Владу (стр. 17)
- Стопа незапослености достигла 25,5 одсто (стр. 18)
- Посла нема, газда шеик на одмору (стр. 19)

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/331006/Sutra-sastanak-o-Zelezari-Smederevo>

Сутра састанак о “Железари Смедерево”

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Представници Владе Србије, менаџмента и синдиката “Зелезаре Смедерево” разговараће сутра о актуелној ситуацији у тој челичани и могућим решењима, рекао је председник Независног синдиката Милета Гујаничић.

Синдикати траже да се не обуставља производња у “Железари Смедерево”, јер ће у супротном како кажу организовати бројне синдикалне акције по целој Србији.

Менаџмент те челичане прошле седмице најавио је да ће у првој недељи јула рад на другој високој пећи у “Железари Смедерево” бити пребачен на режим “тихог хода” због потребе да се промени начин финансирања компаније.

Министар економије и регионалног развоја Небојша Цхирић рекао је раније да “Железара Смедерево” неће бити затворена нити ће друга висока пећ бити стављена на такозвани “тихи ход”.

“Железара Смедерево” је крајем јануара прешла у руке државе, пошто ју је Влада Србије откупила за један долар од америчке компаније “Ју-Ес стил”, која се повукла, јер је пословала са губицима.

Влада Србије 18. априла расписала је тендер за избор стратешког партнера за “Железару Смедерево” у којем је крајњи рок за достављање обавезујућих понуда до сада три пута пмеран. Последњи пут пролонгиран је до 10. септембра.

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Nesrece-u-namenskoj-na-svetskom-proseku.sr.html>

Несреће у наменској на светском просеку

АУТОРИ: В. Вукасовић – Д. Мучибабић

Резултати истраге свих акцидентата „строго поверљиви”. – Често се привремено унајмљују недовољно обучени људи преко агенција и задруга, тврде синдикалци

И када буду утврђени, резултати истраге о узроцима експлозије у фабрици „Милан Благојевић” у Лучанима неће бити обелодањени. Доступни нису ни налази истрага у претходних девет акцидентата у погонима наменске индустрије у последњих седамнаест година. Такве информације, кажу у Сектору за ванредне ситуације Министарства унутрашњих послова, класификовани су као „строго поверљиве”, јер је то, наводе, „и у свету уобичајено за ту индустрију”.

Понешто о закључцима инспектора може се претпоставити по оптужницама које су подигнуте против осумњичених да су одговорни за те несреће. То што су пред суд изведени и директори и виши функционери тих постројења можда потврђује оно што тврде синдикалци и поједини војни аналитичари, а ту могућност не одбацују ни у Министарству одбране – да није проблем једино у непажњи радника. Окидач је и у непотпуним безбедносним процедурама, недостатку заштитне опреме и застарелости погона у којима се производе запаљива и експлозивна средства која лако могу изазвати опасност и у најсавременијим фабрикама тог типа у иностранству.

Акциденти у српској наменској индустрији, уверавају у Министарству одбране, а остали саговорници „Политике” томе не противрече мада признају и да немају целовиту статистику, не дешавају се чешће него у свету.

– Сједињене Америчке Државе су пролетос имале две експлозије. У Чешкој се лани у постројењу сличном лучанском десила несрећа у којој је седморо настрадало и четворо погинуло. Ризик у таквим фабрикама се не може избећи, једино смањити. Узроци несрећа у Србији нису нарочита тајна. Већином су се дешавале због људског фактора, радно-екстензивног карактера производње у индустрији која покушава да надокнади заостатак у којем се нашао због бомбардовања 1999. године, пре чега такође није била у пуном капацитету – каже бригадни генерал Бојан Зрнић, начелник Управе за одбрамбене технологије у Министарству одбране.

У тој институцији се не слажу са спекулацијама да је повећан број послова за наменску индустрију, што понекад захтева и прековремени рад и запошљавање људи преко агенција и омладинских задруга, потпомогао један од већих акцидентата, у којем је било и жртава. Многи од привремено упуслених јесу бивши радници наменске индустрије, отпуштени док је она била на ивици банкрота, тако да нису без знања и искуства. Негослав Јовановић, потпредседник Индустријског синдиката Србије, и Драган Илић, председник синдиката „Застава оружја”, тврде да међу тако унајмљеним људима има и оних који су недовољно оспособљени. Такав кадар, напомињу синдикалци, понекад не прође читаву обуку пре него што га разместе тамо где је неопходан да би се наруџбина завршила на време.

– Откако се догодила несрећа у чачанској „Слободи” министарство је скренуло пажњу фабрикама да људе ангажоване преко омладинских задруга не распоређују на опасне послове, већ да на њима буду само стално запослени који су прошли обуку до краја. Привремено упуслени су нужност, као што је понекад и додатни рад, ако од испуњавања уговора зависи опстанак фабрике. Руководство, наравно, треба да процени да ли уговор може реализовати без ризика. Обука кадрова је надлежност фабрика – каже бригадни генерал Зрнић.

Мада синдикалци уверавају да је степен знања стално запослених задовољавајући, Александар Радић, војни аналитичар, напомиње да наша наменска индустрија памти и помније пробране кадрове.

– У време Југославије, наменска индустрија је расписивала конкурсе на које су се јављали људи из целе земље и ту би се бирали најбољи. Пре неколико година влада је ради подмлађивања кадра дала отпремнине старијим радницима у чије време се више знало. Руководиоци се труде, али проблем је и „негативна солидарност” радника, који једни другима гледају кроз прсте када се кораци у безбедносној процедури свесно прескачу да би било „лакше”. Тај менталитет је иза свих ових несрећа – оцењује Радић.

Није реч о томе да се процедуре заобилазе због већег „ комфора” него оне и нису до краја прописане, а ни за заштитну опрему се од свих уговора није зарадило довољно, убеђују синдикалци.

– Људи раде код пећи и на варилачким пословима у фармеркама и мајици. Ни микроклиматски услови – одговарајућа влажност и температура – не обезбеђују се увек. Ниједна фабрика нема савремен систем за брзо гашење пожара – наводи Негослав Јовановић.

Тачно је да радници понекад на своју руку прескоче део процедуре, али истина је и да инспектори за безбедност на раду и противпожарни инспектори у току редовних обилазака имају сијасет примедба на услове у погонима, каже Драган Илић.

– Има и процедура које су из старих времена и требало би их изменити. Опрема у „Застави оружју” је страшно застарела, кровови прокишњавају. Понешто од мера које наложе инспектори се примени, али за многе нема новца – објашњава Илић.

Једнократна компензација породицама погинулих радника у „Првом партизану” била би довољна за два савремена система за брзо гашење пожара, напомиње Марко Милошевић, из Београдског центра за безбедносну политику.

За модернизацију око 50 милиона евра

За приоритетне пројекте модернизације погона наменске индустрије, што подразумева и њихову већу спремност за врхунску производњу и боље безбедносне услове, Србија мора да нађе од 40 до 50 милиона евра, каже бригадни генерал Бојан Зрнић.

– Наше фабрике су подигнуте након Другог светског рата. Када су подизана, око постројења је остављена такозвана пиротехничка зона, где није смело бити насеља. Управе општина су дозволиле да се у тим зонама ипак гради, као у Чачку и Ваљево. Исељавање фабрика није сада могуће. Реално је да се опасна производња из подземног дела „Првог партизана”, где се десио акцидент, измести на локацију ван града – каже Зрнић.

Сва складишта муниције у затвореном

Ниједно складиште муниције више није на отвореном, попут оног у Параћину које је експлодирало 2006. године, каже бригадни генерал Бојан Зрнић.

– То је постигнуто уништавањем више од 30.000 тона муниције која је била вишак и изградњом нових складишта на затвореном. И затвореним складиштима предстоји инфраструктурно сређивање. Изграђена су пре 50 година, али покушавамо да унапредимо услове у њима, да створимо микроклиматске услове нужне за хемијску стабилност барута. Најосетљивија муниција је смештена у најбоље објекте – објашњава Зрнић.

Судови споро утврђују кривце

Од свих судских процеса, против осумњичених да су одговорни за акциденте у наменској индустрији завршен је само онај за несрећу у Лучанима из 1997. године. У њему је на 14, односно 12 месеци затвора осуђено двоје руководиоца заштите на раду.

Хронологија

1995. Једанаест радника је погинуло, а десет је повређено 23. јуна у фабрици „Грмеч” у Земуну

1996. Двоје људи је погинуло 21. јуна у пожару у фабрици „Прва искра” у Баричу

1997. Троје радника фабрике „Милан Благојевић” у Лучанима погинуло је 3. децембра у пожару, а седам је повређено

2006. Експлозија у „Првој искри” у Баричу однела је 29. маја три живота док је троје радника повређено

2006. Двадесет две особе су повређене када је 19. октобра експлодирао војни магацин Касарне „7. јул” у Параћину

2009. Седморо радника је погинуло, а 13 је повређено 4. септембра у четири снажне експлозије у Барутном одељењу наменске индустрије „Први партизан” у Ужицу

2010. Два радника су лакше повређена 10. маја у детонацији у наменској производњи „Крушик” у Ваљеву

2010. Велика материјална штета причињена је 27. децембра у низу експлозија у фабрици „Слобода” у Чачку

2011. Радник фабрике „Милан Благојевић” у Лучанима повређен 21. септембра у мањем пожару

2012. Радник повређен у експлозији 25. јуна у фабрици „Милан Благојевић” у Лучанима

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Srbija-mora-da-stedi.sr.html>

Србија мора да штеди

АУТОРКА: Аница Телесковић

Економска политика скројиће се у троуглу политичари, стручњаци и ММФ, каже Србољуб Антић, доскорашњи представник Србије у ММФ-у

Замрзавање пензија и плата у јавном сектору је краткорочна мера, нема дубљи реформски карактер и њу је могуће избећи. Овим речима Србољуб Антић, доскорашњи представник Србије у Међународном Монетарном Фонду (ММФ), почиње разговор за „Политику”. Ми смо већ током ове кризе замрзавали плате и пензије, али то време нисмо искористили за реформу јавног сектора и пензионог система, додаје. То, међутим, не значи да Антић сматра да су мере Фискалног савета драконске. Јер, како каже, они предлажу фискално прилагођавање од три одсто бруто домаћег производа (БДП), што је Србија већ једном урадила. Постоје и порески облици које Савет није разматрао, а може се додатно знатно уштедети и на расходима за камате. Уместо замрзавања предлаже оштрије потезе.

– Много је боље да се фонд зарада у јавном сектору смањи, или да се иде на смањивање броја запослених у јавном сектору. Можда би могло да се почне од државних агенција. У првом тренутку отпуштања би изискивала значајне трошкове отпремнина, али би на дужи рок донела уштеде и била сигнал да је влада спремна за неопходне реформске потезе. Сигурно је да би то било болно и да би многи негодовали. Али нико није негодовао када је новац из приватизације трошен на плате и пензије и када је запосленост расла једино у јавном сектору – примећује Антић и додаје да је време да земља изведе једну озбиљну реформу.

Он сматра да је смањење минуса у каси неопходно како би се стабилизовао јавни дуг и смањили трошкови сервисирања дуга, што би били знаци оздрављења јавних финансија. Нова влада би требало

да направи уштеде у јавним финансијама, а будућа економска политика скројиће се у троуглу који ће чинити политичари, стручњаци и ММФ, каже наш саговорник. Договор са Фондом нам је неопходан, јер би то олакшало финансирање минуса у буџету и отплату доспелих обавеза, додаје. Могуће је да ММФ, уз примену кредибилних мера, дозволи нешто већи минус у државној каси ове године. Али питање је да ли ће нека широка коалиција успети да се договори око таквих мера.

Наставак досадашње политике брзог задуживања, без смањивања минуса у државној каси, и без стабилизације јавног дуга јесте пут поплочан ризицима. Србија мора да штеди, јер годинама троши више него што производи и постоји сумња да ли ће ту разлику инвеститори и даље финансирати, додаје.

– Постоји идеја да се актуелна политика задуживања настави све док се раст у Европи не покрене. Тако би Србија непопуларне мере одлагала докле год буде могла, све у нади да ће нас, кад опоравак крене, повући европски воз. Ова идеја није реалистична. Србија би требало да следи пример ЕУ када је реч о фискалној политици. Земље еврозоне су преполовиле буџетске дефиците у последње две године и просечан минус у касама тих земаља смањен је са шест на три одсто БДП-а. Тешко да ће Србија моћи да води другачију фискалну политику – оцењује Антић.

Идеја Фискалног савета о смањењу пореског оптерећења на зараде јесте добра, додаје, „али морам да кажем да смо то већ једном урадили, а да није било позитивних ефеката на запосленост“. Могуће је да ће послодавци, уколико се смањи оптерећење зарада, повећати плате радницима, уместо да запосле нове људе. То би значило да неће бити нових радних места, а и питање је какве би ефекте ова мера имала на економски раст – сумњичав је Антић.

Он подсећа на договор са ММФ-ом о променама Закона о раду које нису спроведене. Уговори на одређено време нису продужени до три године и није измењен пропис да се отпремнина исплаћује само за време проведено код последњег послодавца, а не за цео радни стаж.

– Оно што је требало да буде само потез пера није учињено. Ако се политички калкулише кад треба да се усвоји једна релативно мала измена, како ће влада спровести непопуларне реформске мере или се изборити са проблемима уколико земља уђе у озбиљну кризу јавног дуга – пита се Антић.

Нико није свемогућ

Зашто су се током ове кризе ММФ и Светска банка прерачунавали, па су сваке године, као по правилу, смањивали очекивану процену привредног раста? Зашто, упркос очекивањима, до опоравка није дошло, питали смо нашег саговорника.

– ММФ има око 1.500 врхунских економиста и таква институција није успела да предвиди кризу. Тако ни са сигурношћу не може да предвиди почетак опоравка светске економије. То само значи да нико није свемогућ. Опоравак је нешто суптилно, дешава се на тржишту и зависи од одлука милиона актера. Досадашња искуства показују да финансијске кризе трају у просеку око шест година и да им претходе темељне промене чији утицај није лако уочити. Изражене географске промене индустријске продуктивности као што су раст у источној Азији и пад у САД и Европи, уз демографију која је неповољна

по развијене земље, али и необуздано и често неморално понашање највећих актера на берзама, условили су постојећу кризу. Дугорочност ових промена може бити разлог изостанка опоравка – сматра Антић.

Опасне играчке

Србољуб Антић сматра да су високе девизне резерве Народне банке Србије најсветлија тачка наше економије. Зато предлоге о коришћењу тог новца или примарне емисије за привредни опоравак које су долазиле и од привредника сматра врло опасним.

– Такав потез значио би завлачење руке у џеп свим грађанима Србије без њихове сагласности. Са сличном праксом смо се већ суочили у релативно блиској прошлости и та искуства нису била позитивна. То би могло да има озбиљне социјалне и друштвене последице, убеђен је Антић.

– Ако имамо минус у спољној трговини, минус у буџету, огромну незапосленост, висок јавни и спољни дуг, стагнацију друштвеног производа, онда курс динара тешко може бити стабилан упркос жељи поменутих привредника. „Стабилност курса неће се тако брзо и лако остварити и економски актери са тим морају да рачунају приликом доношења пословних одлука.”

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/U-Srbiji-od-danas-novi-sistem-kontrole-uplata-doprinosasr.html>

У Србији од данас нови систем контроле уплата доприноса

ИЗВОР: Бета

Дејан Видојевић: У Србији око 60.000 послодаваца не уплаћује доприносе

БЕОГРАД – У Србији је данас почео да функционише нови систем контроле уплата пореза и доприноса на зараде, према којем су банке у обавези да Пореској управи свакодневно достављају податке о уплатама тих дажбина.

Почетак практичног рада новог система предвиђен је за 3. јул, када ће банке Пореској управи доставити податке да претходни дан, који је први радни дан у јулу.

Сваког радног дана 33 банке у Србији слаће податке Удружењу банака Србије (УБС) између 8 и 11 часова, а то удружење ће обједињено податке слати Пореској управи до 13 часова.

Помоћник директора Пореске управе Дејан Видојевић је оценио да би нови систем контроле у првој фази требало да доведе до повећања наплате за 15 одсто, односно за око 45 милијарди динара годишње.

За толико би се, како је истакао, умањио трансфер из буџета за обавезно социјално осигурање, који је око 290 милијарди динара.

Видојевић је навео да у Србији тренутно око 60.000 послодаваца не уплаћује доприносе обавезног социјалног осигурања, што је, како би истакао, „велики проценат“ од укупног броја послодаваца којих има око 350.000.

Према његовим речима, у првој фази новог система наплате, која ће трајати до краја ове године, банке ће преко УБС само обавештавати Пореску управу, која ће то на основу тога контролисати уплате пореза и доприноса.

Након тога Пореска управа ће, како је навео, обвезнику дати рок од пет до седам дана да уплати дажбине, а ако то не уради започеће контролу и поступак принудне наплате, који ће, како је истакао, бити приметно краћи него до сада.

Према речима Виденовића, у Пореској управи мисле да поступак принудне наплате могу скратити са садашњих два месеца на 15 до 30 дана.

Рекао је да ће друга фаза, односно пуна примена измена Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којим је предвиђено да банке преузму контролу уплата доприноса и пореза на зараде, почети 1. јануара идуће године.

Према његовим речима, нови систем наплате јак је сличан систему који је успостављен у Македонији пре неколико година, као и систему који је Хрватска увела ове године. Такви системи наплате постоје и у великом броју европских земаља, рекао је Виденовић.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Srpski-standard-a-statistika-evropska.sr.html>

Српски стандард, а статистика европска

АУТОР: С. Деспотовић

Храна у Србији 30 одсто јефтинија него у ЕУ, показују подаци Евростата, али је зато просечна плата три пута мања

Како живи просечан грађанин Србије? Судаћи према последњим подацима европске статистике не тако лоше. Њихов извештај показује да купујемо готово најјефтинију храну на Старом континенту. Ипак, такви подаци нам готово ништа не значе уколико не узмемо у обзир и другу страну медаље – да су нам плате најмање.

Наиме, последњи извештај Евростата, европског статистичког завода, показује да је храна у Србији јефтинија него у земљама Европске уније, односно да је просечан ниво цена прехранбених производа у Србији току 2011. године био на 71,50 одсто просечних цена у ЕУ. И док су охрабрени таквим подацима овдашњи произвођачи и трговци нашли аргументе за одбрану својих ценовника, из потрошачких организација подсећају на други део извештаја Евростата. Он показује да су грађани Србије прошле године имали три пута нижи стандард од просека Европске уније.

Па како би онда био леп живот са европском платом и српским ценама, рекло би се на прву лопту. Али, није баш тако, закључиће свако ко прочита цео извештај Евростата, односно ко погледа цене других,

непрехрамбених производа. Јер, цене обуће, одеће и електронских уређаја у Србији су изнад просека ЕУ и више него у већини земаља региона и многих богатијих земаља као што су Француска и Италија, показују исти подаци.

Све то заправо значи да, у просеку, три пута мање зарађујемо од Европљана, а храна нам је тек тридесетак одсто јефтинија. Примања су нам знатно мања, а технику и гардеробу плаћамо скупље. Зашто је то тако?

Економиста Александар Стевановић сматра да за више цене гардеробе и технике него у земљама Европске уније можемо захвалити „картелизацији увоза и непостојању довољне конкуренције у тој области”.

– Осим тога, ту су и царине које још имамо, као и транспортни трошкови. Мада, треба бити искрен па признати да разлика у ценама гардеробе и технике између нас и земаља ЕУ није више толико драстична као пре неколико година. Пад стандарда је и увознике и трговце натерао да сниже марже – објаснио је Стевановић, додавши да се слична анализа може правити и када је о ценама хране реч.

– Храна коју купујемо углавном је домаћег порекла, нема царина, нити високих транспортних трошкова, па нема разлога да буде скупља. Међутим, како наша пољопривреда није довољно ефикасна и продуктивна, не би ме изненадило да то почне да се мења и да наше цене хране почну да се приближавају европским – закључује Стевановић.

У потрошачким организацијама сматрају да је извештај Евростата неупотребљив уколико се у обзир не узме расподела кућног буџета у Србији. Како истичу у Националној организацији потрошача Србије, ако просечна српска породица за храну потроши 40 одсто месечног буџета, док се у развијеним земљама та сума креће између 10 и 15 процената, мало ко може да каже да је храна у Србији јефтина. Због тога у овом удружењу податке по којима купујемо најјефтинију храну у Европи сматрају, ни мање ни више, чистом провокацијом.

– Ти подаци Евростата су само једна страна приче. Ништа не вреде без поређења просечних плата. А реалност је потпуно другачија. Осим тога, и подаци да домаћинство потроши 40 одсто буџета на храну нису потпуно тачни јер важи само за оне који зарађују просечну плату од неких 40.000 динара. А сви знамо да је најчешћа плата у Србији око 30.000 динара. Да не причамо о онима који раде за 20.000 динара – објашњава Горан Паповић, председник Националне организације потрошача Србије.

На питање – како се као купац осећа када чује да су у Србији цене хране готово најниже у Европи, одговара као и пре годину дана када је видео извештај Евростата:

– То ми вређа достојанство. И мени и сваком другом купцу. За наше прилике, храна у Србији је прескупа – каже Паповић.

Ипак, треба бити искрен, па рећи да су, према подацима Евростата, у Србији убедљиво најјефтинији струја, гас и друга горива, са индексом цена од 48 одсто европског просека, што је тек благи раст у односу на 2010. годину. И пороци су у Србији знатно јефтинији него у земљама Европске уније. У Србији су цене алкохолних пића и цигарета на 53 одсто европског просека, док је у 2010. години то било 49 одсто. По том показатељу, Србија је скупља једино од Македоније и Албаније.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2012&mm=06&dd=29&nav_category=12&nav_id=622581

"МУП да расподели летње униформе"

ИЗВОР: БЕТА

Београд -- Независни полицијски синдикат Србије апеловао је на МУП да што пре полицајцима расподели летње униформе узимајући у обзир најављене тропске врућине.

"Будући да су метеоролози за наредне дане прогнозирали тропске температуре, које ће ићи и до 38 степени, Независни полицијски синдикат Србије апелује на Министарство унутрашњих послова да, у најкраћем могућем року, обави расподелу летње опреме, кошуља и летњих мајица полицијским службеницима", рекао је председник тог синдиката Момчило Видојевић.

Како је наведено, синдикат сматра да је његов захтев у складу са препорукама Владе Србије за послодавце из 2007. године о раду на високим температурама.

Видојевић је рекао да су високе температуре само још једна од ситуација у којима се показује неадекватна опремљеност полицајаца.

Akter

<http://akter.co.rs/27-drutvo/8487-odr-an-trajk-upozorenja-zdravstvenih-radnika.html>

Одржан штрајк упозорења здравствених радника

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Представници три синдиката здравства организовали су данас једночасовни протест упозорења испред зграде Клиничког центра Србије незадовољни материјалним и социјалним положајем запослених тражећи да се Уредба о корективном коефицијенту стави ван снаге

Протестно окупљање организовали су представници, како тврде, репрезентативних синдиката Новог синдиката Клиничког центра Србије, Јединствене синдикалне организације у тој установи, као и представници Синдиката здравства Слога.

Председник Новог синдиката здравства Живорад Мркић казао је да су запосленима у здравству већ смањење плате за 36 одсто у односу на зараде које су имали 2008. године.

"Не тражимо одлагање уредбе већ њено укидање јер је штетна и дискриминаторна", казао је Мркић указујући да здравственом систему Србије недостаје кадрова и да велики број лекара ради прековремено како би све постигао.

"Недоспустив је дефицит кадрова у здравственој делатности где постоји огроман недостатак кадрова почев од лекара специјалиста, медицинских сестара и здравствених техничара до спремача и осталог особља", казао је он.

Такође, тај синдикат тражи и потписивање колективног уговора код послодавца чији је оснивач Република Србија. Како је казао, уколико се у наредном периоду, након формирања владе не испуне њихови захтеви, синдикати ће организовати масовнија окупљања испред зграде владе.

Председник Јединствене синдикалне организације КЦС Радмила Обреновић рекла је да је су чланови те организација незадовољни лошим финансирањем здравственог система и да је 250 евра по глави становника недовољно.

Говорећи о Уредби, она је рекла да капитација, односно плаћање по учинку, није добро осмишљена и да зато решење, како је казала, није само њено одлагање до 1. октобра већ да се она стави ван снаге.

Обреновић је упозорила да следеће године посебни колективни уговори престају да важе и да та синдикална организација тражи да се права из посебног колективног уговора примењују док траје колективни уговор у установи и да њихово потписивање на одређено време није добро.

Жељко Веселиновић из синдиката Слога казао је да пацијенти не остварају на адекватан начин своја права и да су здравствени радници недовољно плаћени. Он је рекао да ће тај синдикат сачекати формирање нове владе како би са новим министром здравља наставили разговоре о решавању проблема.

Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити пре неколико дана најавио је штрајк упозорења али је одлучио да га одложи након што је Влада донела одлуку о одлагању примене спорне Уредбе о коефицијентима за обрачун плата.

Председник тог синдиката Зоран Савић је Тањугу рекао да синдикалци очекују да ће о свим проблемима у здравству разговарати са новим министром здравља. На предлог Министарства здравља, Влада Србије усвојила је измену Уредбе о платама за запослене у здравственим установама. Предложеном изменом, која је усвојена пре два дана, предвиђено је да ова Уредба почне да се примењује на обрачун и исплату плата запослених у здравственим установама од 1. октобра 2012.

године, уместо од 1. јула 2012. године, како је првобитно било предвиђено. Министар здравља Зоран Станковић изјавио је раније да нема разлога за протесте и штрајкове здравствених радника јер Уредба не предвиђа смањење плата онима који испуне просечну норму рада на нивоу сопствене организације, већ само онима који не испуне ту норму.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:386273-Lekari-nezadovoljni-placanjem-po-ucinku>

Лекари незадовољни плаћањем по учинку

АУТОР: Ј. СУБИН

Здравствени радници незадовољни Уредбом којом ће се лекари плаћати по учинку. Десет одсто прихода зависи од учинка. Правила оцењивања нејасна

ЗДРАВСТВЕНИ радници у Србији, незадовољни материјалним и социјалним положајем, тражили су у петак да се Уредба о корективном коефицијенту укине. Плаћање лекара по учинку требало је да заживи половином ове године, али је почетак њене примене одложен за октобар. Бели мантили одлучили су, међутим, да је за ову професију неприхватљиво свако смањивање основице плате, под било којим изговором.

Плата лекара, предвиђена Уредбом, требало би да буде формирана на основу просечног учинка који остваре здравствени радници у матичним установама. То, како су недавно објашњавали у ресорном министарству, не подразумева смањење плате, већ ће само 10 одсто прихода зависити од радног учинка. Недоумице су, међутим, ко ће оцењивати њихов рад и на основу чега.

МАЊАК РАДНИКА ЗДРАВСТВЕНОМ систему Србије недостаје кадрова и велики број лекара ради прековремено, како би све постигао - каже Живорад Мркић, председник Новог синдиката здравства. - Недостају специјалисти, медицинске сестре, здравствени техничари и спремачице. Тражимо и потписивање колективног уговора код послодавца чије је оснивач Република Србија.

Како објашњава др Драган Цветић, председник Синдиката лекара и фармацеута Србије, када је реч о параметрима на основу којих ће се мерити рад здравствених радника, они готово и да не постоје.

- Уредба предвиђа да се у примарној здравственој заштити гледа број пацијената које има изабрани лекар, рационалну потрошњу коју прави писањем рецепата, ефикасност и превентива - прича др Цветић. - Оцењује се обим посла и квалитет обављеног рада по стандардима. Нико од нас не зна шта то значи. Рад запослених у домовима здравља оцењиваће РФЗО, а на вишим нивоима све ће да надгледа послодавац. То је посебно опасно, јер, ако се већ нешто и мери, треба да постоје стандарди, а не да све зависи од једног човека.

И док др Цветић сматра да је одлагање примене Уредбе само делимично испуњавање њихових захтева, представници групе синдиката на једночасовном протесту тражили су укидање Уредбе, а не одлагање. Плаћање по учинку требало је у домовима здравља да почне у јулу, а у болницама од 2013.

- Одлагање примене Уредбе даје простор да се даље преговара - прича др Цветић. - Никакво смањивање плате не долази у обзир, јер су зараде у здравству већ довољно мале. И нико од нас није против тога да се оцењује рад, већ да се пронађе прво начин којим ће да мере колико ко ради. Чињеница је да мерила нема, а неће их бити ни у октобру. Слажемо се и да треба да се види ко од лекара ради, а ко не, али је питање да ли је разлика између њих само десет одсто. На иначе малу плату, то није начин да се одвоји рад од нерада. Сигуран сам да ће се штрајк активирати уколико не будемо дошли до неког заједничког решења.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:386465-Obavezni-pregledi-Zdravlje-na-casnu-rec>

Обавезни прегледи: Здравље на часну реч

АУТОРКА: Златица Радовић

Да ли би требало увести обавезне лекарске прегледе за све запослене у иоле ризичним професијама? Грађани на посао често иду болесни како би добили целу плату

Запослени нису обавезни да током радног века послодавцу доносе потврде о свом здравственом стању. Једини преглед који су дужни да прођу јесте онај систематски, приликом запошљавања.

Случај болесног учитеља у једној београдској школи, који је туберкулозом заразио неколико ђака у одељењу у којем је предавао, отвара, међутим, питање да ли је, за поједине професије, потребно поново увести периодичне обавезне лекарске прегледе.

Учитељи и професори су од пре неколико година дужни да се систематски прегледају само када заснивају радни однос. Њихово здравствено стање до пензије више нико не проверава.

- Радно место у просвети не спада у занимања са повећаним ризиком. Због тога послодавци и нису дужни да учитеље шаљу на систематске прегледе - објашњава Вера Божић Трефалт, директорка Управе за безбедност и здравље на раду.

- Али, чак и да се утврди да је запослени тешко болестан, његов послодавац не сме да зна од чега болује. Лекар може само да напише да ли је способан да ради на одређеној позицији или није. Има радника са сидом, али њихови послодавци то не смеју да знају. Тиме су заштићени од дискриминације.

Питање које је, засада, без јасног одговора јесте треба ли направити изузетак када су у питању радна места на којима запослени могу да заразе већи број људи, нарочито децу.

Раденко Марић, професор пословне етике на Факултету пословне економије Универзитета „Едуконс“, сматра да сваки појединац носи моралну одговорност, а прво начело јесте да се не сме нанети штета, односно зло, другој особи.

- Не можемо никога натерати да се понаша морално, чак ни законом - објашњава професор Марић. - Чим неко примети да му нешто није у реду са здрављем требало би да оде на преглед и провери да ли је његова болест заразна. Ако постоји могућност угрожавања здравља других људи морално је да привремено напусти колектив.

Наш саговорник напомиње да се све чешће дешава да људи одлазе на посао и болесни како им послодавци не би смањили плату на 65 одсто, колико добијају ако отворе боловање.

Сваки одрастао човек требало би током живота да оде на бар 20 систематских прегледа. У домовима здравља, међутим, кажу да се пацијенти јављају лекару тек кад их нешто заболи. Ни здравствени систем није усмерен на превентиву, већ на лечење већ оболелих.

МАЊЕ БОЛОВАЊА ПРЕМА подацима Републичког фонда здравственог осигурања, дуже од 30 дана због болести је са посла прошле године одсуствовало око 67.000 осигураника, што је за 3.000 мање него 2010. А заједно су боловали 188.757 дана мање него они које је болест годину раније привремено спречила да раде. Највише се боловало у Београду, најмање у Јагодини. Најчешће дијагнозе биле су трудноћа и рађање, због чега је са посла одсуствовало 24 одсто оних који су користили боловање. На другом месту су болести мишићно-коштаног система (око 10 одсто), а на трећем повреде и тровања (девет одсто).

Директорка ДЗ „Обреновац“ Маја Тодоровић напомиње да је најлошије организована провера здравља радно способног становништва:

- Предшколци и основци редовно долазе на прегледе и ту имамо највећу покривеност, док је код одраслих другачије. Најмање о свом здрављу брине становништво од 19 до 60 година.

ОДБИО ТЕСТ И ЗАРАДИО МИЛИОНЕ

НЕКИ директори школа ипак организују ванредне лекарске прегледе за запослене, али пример из ОШ „Алекса Шантић“ у Степановићеву показао је да то може да им се обије о главу.

Тако је недавно професор, који пре осам година није хтео да обави ванредни лекарски преглед и због тога добио отказ, враћен на посао, а школа је морала да му уплати и 3,3 милиона динара одштете за заостале зараде.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:386439-Plate-i-penzije-na-tihoj-vatri>

Плате и пензије на тихој ватри

АУТОРКА: Гордана Булатовић

Крвна слика српских финансија драматично лоша, па ће то осетити и они који зараду примају из државне касе. Повећање примања на јесен покриће поскупљења само делимично. Минус државе рекордан

СРБИЈА је на путу да добије нову владу, али проблеми, они економски, остају стари. Шта очекује државу, а шта грађане до краја године? У каквом су заиста стању јавне финансије?

Једно је извесно - неће се ићи на замрзавање или смањење постојећих права запослених у државној служби или пензионера, али ће се кроз реформе ових сектора временом смањивати количина новца потребна за њихово финансирање. Да подсетимо, према важећем буџету, чак 70 одсто државних расхода чине управо плате у јавном сектору и пензије. Од тога живи око два милиона људи, плус њихове породице.

Тренутно се плате оних који раде за државу, као и примања пензионера, повећавају два пута годишње, у складу са порастом цена на мало и растом БДП. Како БДП стоји у месту, јасно је да повећање ових прихода зависи искључиво од инфлације. А то, опет, значи да ће примања државних службеника и најстаријих благо порасти, али да ће их појести поскупљења.

- Чини се да је баш исплата плата и пензија из буџета и њихов обрачун главни проблем и за повећање пореза на додатну вредност - сматрају саговорници „Новости“. - Јер, када се повећа порез на додатну вредност, то ће, бар једнократно, утицати на раст цена, што значи да ће се повећани приход државе опет слити у плате и пензије.

Постоји, како сазнајемо, још неколико могућности у вези са обрачунавањем плата и пензија. Једна је да се утврде фиксна повећања плата и пензија или да се обрачун повећања различито примењује за пензионере и запослене у државној служби.

За веће повећање зарада, чак и када би постојала добра воља, држава сада нема новца. Јер, Србија ће 2013. дочекати са рекордним минусом буџета. Према подацима у које су „Новости“ имале увид, темпо трошења државних пара је такав да ћемо до краја године забележити минус од најмање шест одсто укупног бруто друштвеног производа. Ако се томе дода и износ емитованих записа од скоро 20 милијарди динара за докапитализацију Агробанке и Развојне банке Војводине, што није унесено у буџетске расходе, минус државе на крају године могао би да буде и огромних 200 милијарди динара - скоро седам одсто свега што Србија ове године произведе!

- Ово сигурно води у кризу јавног дуга, која би се манифестовала у снажнијем паду домаће валуте, расту инфлације, али и додатном паду производње и расту незапослености - тврде саговорници „Новости“ из стручних служби у Немањиној 11.

ПДВ ГОРЕ, НАМЕНИ ДОЛЕ Још увек није познато да ли ће једна од мера нове владе бити повећање пореза на потрошњу и смањење намета на рад. Али, нико од саговорника „Новости“ не види како би се, ако се не повећа ПДВ, могла санирати огромна рупа у буџету. Рачунице кажу да би повећање пореза на додатну вредност од два одсто довело до повећања прихода буџета за око 50 милијарди динара, док би стопа пореза од 22 одсто увећала приходе државе за око 100 милијарди динара. Повећање пореских стопа, пре свега пореза на додатну вредност, може се показати као нужно. Посебно ако се има у виду да је грађанима, током изборне кампање, обећано укидање многобројних намета привреди и смањење дажбина на рад. Што се акциза тиче, извесно је да ће бити повећане код цигарета и алкохолних пића.

- Минус у државној каси у првих пет месеци износио је око 80 милијарди динара. Око 95 милијарди динара је процењен минус који би се могао остварити од јуна до краја године. То је већ за око 50 милијарди динара више од онога што је зацртано Законом о буџету. А још око 200 милијарди динара потребно је за отплату главнице јавног дуга који доспева до краја године.

Процене су биле да би све ово могло да се обезбеди кроз задуживање на домаћем тржишту од око 175 милијарди динара, као и кроз продају записа на иностраним тржиштима. План сада техничке владе био је да се током јула продајом евробондова (државне хартије од вредности које су у номиноване у еврима или доларима) обезбеди 48 милијарди динара, а касније још 96 милијарди.

- Ово јесте скуп, али тренутно једини могућ начин финансирања ликвидности - тврде саговорници „Новости“. - На последњих неколико аукција динарских записа продата је свега петина, упркос камати од око 14 одсто годишње. Током ове недеље аукција хартија од вредности које емитује Трезор била је у еврима, уз плаћање камате од 6,25 одсто. Продати су записи вредни 100 милиона евра, што би, према првим проценама, можда могло да регулише обавезе према иностраним кредиторима за наредна три месеца.

Отплата узетих зајмова, са каматама, биће један од главних проблема за наше финансије. Док је, рецимо, 2008. године за плаћање камата на узете кредите одлазило око 15 милијарди динара на камате, ове ћемо морати да платимо 80 милијарди динара.

Слично ће бити и наредних година. За већ узете зајмове 2013. ће нам бити потребно готово две милијарде евра, а 2014. око 1,5 милијарди евра.

УШТЕДЕ ИАКО се већ најављује укидање одређених институција државе и смањење администрације, извесно је да ће то, краткорочно, повећати трошкове буџета уместо да их смањи. Треба, наиме, обезбедити новац за стимулативне отпремнине, а затим, уколико садашњи запослени не нађу нова радна места, накнаде за незапослене.

- У том смислу, било какав споразум са Међународним монетарним фондом може нам помоћи - констатују саговорници „Новости“ из Немањине 11. - Уколико не будемо имали неку врсту аранжмана са Фондом, тешко ћемо моћи да рачунамо на финансијску помоћ ЕУ или Светске банке. Постоји опасност и да кредитне агенције Србији спусте рејтинг, што би поскупело комерцијална задуживања.

А наша држава је велики дужник и многобројним добављачима који имају уговоре са њеним институцијама. Нико не зна колико тачно.

- Као расход буџета се евидентира само оно што је плаћено, али не и оно за шта су стигли рачуни - објашњавају у стручним службама Немањине 11. - Последњих месеци прилично је, због проблема са ликвидношћу, успорено плаћање добављачима.

Ово би, подсећају фирме које сарађују са републичким државним институцијама могло да доведе и до блокаде, па и одласка у стечај неких компанија које раде за државу.

Америчка привредна комора препоручила кључне економске потезе

Осам приоритета за нову Владу

Аутор: Е. Д.

Београд - Представници Америчке привредне коморе (АмЦхам) која окупља компаније из те земље које послују у Србији, објавила је јуче листу од осам кључних препорука, економских приоритета за нову владу. Објашњавајући да реформе без таквих предуслова нису спроводиве, а још су мање шансе за излазак из рецесије у коју је ушла српска привреда, чланови Америчке коморе тврде и да, уколико влада посвети пуну пажњу тим темама, има и реалну могућност да поправи своју конкурентност.

На првом месту, чланови АмЦхам истичу да је неопходна стриктна контрола буџетског дефицита, кроз рационализацију јавне потрошње. За разлику од већине домаћих економиста и представника крупног капитала, чланови Америчке привредне коморе, слично као и мали привредници, решење за пунију државну касу не виде у повећању ПДВ-а, него пре свега у „одлучној борби са сивом економијом и доследној наплати свих припадности од свих обвезника“.

На другом месту АмЦхам тражи да држава ограничи и спречи „умножавања парафискалних намета, уз консолидацију и увођење у буџет постојећих намета. Потребно је и усвојити каталог намета, преиспитати њихове сврхе и висине, успоставити строга правила увођења додатних намета, увести једнозначну методологију за одређивање и максималне износе локалних намета, како би се обезбедила транспарентност и предвидивост за инвеститоре“ тражи АмЦхам.

Такође, у области структурних реформи, поред реформе државне администрације, веома је важан и завршетак процеса реструктурирања и приватизације јавних предузећа, што би допринело повећаној ликвидности у економији и ефикасности јавног сектора. Неопходна је и модернизација регулативе из области радних односа, како би се повећала предвидивост правног оквира и флексибилности тржишта рада, као и укидања компликованих административних процедура које отежавају и поскупљују пословање.

Амерички привредници захтевају и да се у сектору грађевинарства и некретнина, изврши ефикасно скраћење процедура за добијање дозвола, али и да се уклоне препреке за ефикасно обављање конверзије права коришћења земљишта у право својине. Као прву меру, потребно је обезбедити доследну примену постојеће регулативе, а касније и смањити број различитих ентитета којима се инвеститор обраћа у процесу добијања дозволе.

На шестом месту са листе је потреба да се унапреди систем јавних набавки, кроз повећање транспарентности и ефикасности тендерског поступка, ограничење случајева затвореног преговарачког

поступка, увођење праксе објављивања јавних набавки на специјализованом порталу, објављивање годишњег плана набавки и смањење папирологије.

Један од приоритета нове владе морала би да буде и знатно већа транспарентност приликом доношења економских закона, због чега су неопходне обавезне јавне расправе и консултације са приватним сектором.

На крају, иако је од почетка кризе главни адут српских власти био да је банкарски сектор добро консолидован и да ће издржати глобалну рецесију и дужничку кризу, догађања у последње време указују да су те оцене ипак изречене олако. АмЦхам зато тврди да „посебан акценат треба да се стави на решавање питања високог учешћа лоших кредита у банкарском сектору“ и предлаже да се оформи заједнички тим свих надлежних институција, са циљем да се направи конкретан план решавања овог питања.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/stopa_nezaposlenosti_dostigla_255_odsto.4.html?news_id=243302

Републички завод за статистику објавио податке о радној снази

Стопа незапослености достигла 25,5 одсто

Аутор: Е. Д.

Београд - Према анкети о радној снази, коју Републички завод за статистику објављује два пута годишње, Србија је доспела у врх листе земаља са највишом стопом незапослености, јер је у априлу она премашила четвртину радно способног становништва и достигла 25,5 одсто, односно за шест месеци порасла је за 3,3 процентна поена. У региону, Србија се налазила негде око средине, са 23,7 одсто, јер је изнад нас Македонија са 31,2 одсто и БиХ са скоро 25 одсто, али смо сада „скочили“ за једно место горе. У знатно повољнијој ситуацији су Црна Гора са стопом од 18 одсто, и Хрватска са 12,7.

Од европских земаља, испред нас била је само Шпанија са 24,3 одсто, али смо сада и ту земљу претекли. Примера ради, незапосленост у Грчкој износи нешто изнад 21 одсто, због чега је та земља суочена са најозбиљнијом кризом, док су друге чланице ЕУ у знатно повољнијем положају. Тако у Бугарској стопа незапослености износи 12,6 одсто, у Румунији 7,4, а у Словенији 8,6. Од европских земаља, најнижу стопу незапослености имају Аустрија (3,9), Луксембург и Холандија (по 5,2) и Немачка (5,4).

Када је о Србији реч, незапосленост у женској популацији је већи проблем, јер статистичари бележе да је ту стопа 26,1, док се мушка радна снага нашла на 25 одсто. Стопа запослености се мери учешћем незапослених у укупном броју радно способних становника. У Београдском региону је стопа незапослености достигла је 22,7 одсто (у октобру је била 20,8) у Војводини је највиша, 27,2 одсто (пре шест месеци је износила 24,2), у региону Шумадије и Западне Србије је 24,9 одсто (била је 23,2) док је у јужној и југоисточној Србији 26,9 одсто (а била је 26,6).

Анкета о радној снази ради се на узорку од 8.000 домаћинстава и садржи и податке о стварном радном ангажовању, јер обухвата и број радника који нису у званичној евиденцији, односно раде „на црно“. Према последњем истраживању, и у тој категорији запосленост је опала.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/posla_nema_gazda_seik_na_odmoru.4.html?news_id=243299

Радници новосадског Необуса не примају плате девет месеци

Посла нема, газда шеик на одмору

Аутор: Г. Влаовић

Београд - Већ девет месеци радници новосадског предузећа Необус не примају личне дохотке а власник фабрике, Саудијац шеик Али Магреби Мохамедали не уплаћује доприносе још од јула прошле године.

Иако производња стоји а радници штрајкују већ три месеца због катастрофалног стања у предузећу, власник Мохамедали се одмара у Кану све до септембра. У међувремену уместо плата радници су добили једнократну помоћ, односно две кесе са паштетом и детерџентом. Помоћ су добили на иницијативу војвођанског покрајинског секретара Мирослава Васина.

- Желео бих да нагласим да је тенденциозно што су неки медији потенцирали да смо добили помоћ у виду паштете и детерџента од војвођанске владе уместо плата. Једноставно, тај део је истргнут из контекста јер покрајина Војводина није наш власник и није задужена за наше плате и чин секретара Васина са којим имамо одличну сарадњу је за сваку похвалу. Са друге стране, заиста није у реду да се пакети добијају уместо зараде, али за наше недаће је искључиво крив власник фабрике а не покрајинске власти - каже за Данас Милан Шуштум, председник Синдиката Необуса.

Он истиче да као први човек синдиката, ниједном није успео да се види са Саудијцем. Када су ступили у штрајк менаџмент је газду мејлом обавестио о томе, али им он није ништа одговорио. Председник Управног одбора и генерални директор Необуса и мањински власник предузећа Зоран Кијац је штрајкачима саопштио да се Мохамедали налази на одмору до септембра и да он сам нема контакт са њим.

- Оно што је сигурно је то да се овако више не може. Тачно је да је газда крив што немамо посла, али треба нагласити и чињеницу да, иако су приватизацију наше фирме бивши председник Србије Борис Тадић и војвођански премијер Бојан Пајтић, прогласили за најбољу у Србији, град Нови Сад на тендерима купује аутобусе од других фирми уместо да их купи од локалне. Наше понуде биле су знатно јефтиније и самим тим повољније, али на последња три тендера која је град расписао за набавку аутобуса, нисмо успели да добијемо посао. Излаз из кризе постоји. Једно решење је да се Необус припоји градском саобраћајном предузећу у Новом Саду а друго је да нас неко други купи, неко ко би умео да води фирму и обезбеди да радници добијају плате и живе од свог рада - наглашава наш саговорник.

Дигли руке од предузећа

Према информацијама које су се ових дана појављивале у медијима, Необус је у минусу за око 4,5 милиона евра, рачунајући стари дуг и блокаду коју је ставила Развојна банка Војводине од 228 милиона динара. Годишњи фонд за плате износи 800.000 динара, а само на камате које им намеће Развојна банка морају да издвоје 1,1 милион динара. Саудијац Мохамедали је по свему судећи одлучио да дигне руке од предузећа и наложио је мањинском власнику Кијцу да започне преговоре о продаји 86 одсто акција, које у Необусу поседује саудијски бизнисмен.